

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลดงควน
อำเภอนาด้วง จังหวัดมหาสารคาม

สำนักปลัด

งานนโยบายและแผน อบต.ดงควน

คำนำ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น นั้น

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดงดอน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และคำนึงถึงการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายจ่ายเพิ่มเติม รายจ่ายเงินสะสม และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

องค์การบริหารส่วนตำบลดงดอน จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลดงดอน

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑ - ๑๐

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๑ - ๓๐

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๓๑ - ๑๓๘

ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผลสรุปผล

๑๓๙ - ๑๔๐

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน เป็นตำบลหนึ่งในเก้าตำบลของอำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ห่างจากที่ว่าการอำเภอนาดูน ทางทิศตะวันตกประมาณ ๖ กิโลเมตร

ปัจจุบันที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน ตั้งอยู่เลขที่ ๓๖ หมู่ที่ ๑ บ้านแดงโพง ตำบลดงตวน อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๑๘๐ โทร. ๐๔๓-๐๒๙๗๒๗ สำหรับเป็นสถานที่ให้บริการประชาชนที่มาติดต่อราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลหนองโพธิ์ อำเภอนาเชือก , ตำบลหนองคู อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลหัวดง อำเภอนาดูน , ตำบลกู่ อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลนาาดูน อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลยางสีสุราช อำเภอยางสีสุราช จังหวัดมหาสารคาม

๑.๒ เนื้อที่

ตำบลดงตวน มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๒๙.๕๕๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๘,๔๖๙ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลดงตวน มีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบ ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย บางพื้นที่เป็นที่ราบสูงเหมาะสำหรับการปลูกสัต์ว์และการทำไร่

๑.๔ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู

๑.๔.๑ ฤดูร้อน อากาศร้อนพอสมควร จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ - ๓๙.๙ องศาเซลเซียส โดยเริ่มตั้งแต่ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งอากาศจะร้อนมากในช่วงเดือนเมษายน

๑.๔.๒ ฤดูฝน ช่วงฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนตุลาคม และฝนจะตกหนักมากในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึง ตุลาคม บางปีฝนทิ้งช่วงประมาณ ๑ - ๒ สัปดาห์ หรือมีฝนน้อยนานนับเดือน

๑.๔.๓ ฤดูหนาว ในช่วงฤดูหนาวอากาศจะไม่หนาวมากนัก เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ย ระหว่าง ๑๖.๐ - ๒๒.๙ องศาเซลเซียส

๑.๕ ลักษณะของดิน

กลุ่มชุดดินที่ ๑๗ (ชุดร่อยเอ็ด)

กลุ่มชุดดินนี้ เป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินบนเป็นพวกดินร่วนปนทราย หรือดินร่วน ดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายหรือดินร่วนเหนียว มีสีเทาหรือน้ำตาลอ่อนพบจุดปะปนสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดงปะปน บางแห่งอาจพบศิลาแลงอ่อนหรือก้อนสารเคมีสะสมพวกเหล็กและแมงกานีสในดินชั้นล่าง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนน้ำพาบริเวณพื้นที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกริยาเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ ๔.๕-๕.๕ ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินของกลุ่มชุดดินนี้ ได้แก่ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและมีเนื้อดินบนค่อนข้างเป็นทราย กลุ่มดินชุดนี้พบอยู่ในบริเวณ หมู่ที่ ๒,๔,๕,๖,๗,๙

กลุ่มชุดดินที่ ๑๘ (ชุดชลบุรี,ชุดโคกสำโรง)

กลุ่มชุดดินนี้ เป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียว ปนทรายมีสีเทาหรือสีน้ำตาลอ่อน พบจุดประสีน้ำตาลสีเหลืองสีแดงปะปนเกิดจากวัตถุต้นกำเนิดพวกตะกอนลำน้ำ พบบริเวณพื้นที่ราบเรียบหรือค่อนข้างราบเรียบเป็นดินลึกการระบายน้ำค่อนข้างเร็วถึงเร็ว มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติค่อนข้างต่ำ ดินชั้นบนมักมีปฏิกิริยาดินเป็นกรด ถึงกรดปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๕-๖.๐ ส่วนดินชั้นล่างจะเป็นกรดน้อยกว่าหรือมีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ ๖-๗.๕

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินของชุดที่ดินนี้ได้แก่ เนื้อดินบนค่อนข้างเป็นทราย พืชมีโอกาสเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำ ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ใช้ทำนา จะพบในหมู่ที่ ๒

กลุ่มชุดดินที่ ๒๒

กลุ่มชุดดินนี้ เป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ดินทรายปนดินร่วนหรือดินร่วนสีน้ำตาลปนเทาหรือสีน้ำตาลเข้ม มีจุดประสีน้ำตาลปนเทา น้ำตาลหรือน้ำตาลอ่อน ส่วนดินชั้นล่างจะเหนียวมากขึ้น สีน้ำตาลปนเทาหรือน้ำตาลอ่อนมีจุดสีประเช่นเดียวกับดินชั้นบนแต่อาจพบสีคลาแสงอ่อนปะปนอยู่กับเนื้อดินชั้นล่าง ปฏิกิริยาดินเป็นกรดแก่ถึงเป็นกรดแอมโมเนียค่าความเป็นกรดเป็นด่างอยู่ในระหว่าง ๔.๕-๕.๕

กลุ่มชุดดินที่ ๒๔ (ชุดอุบล)

กลุ่มชุดดินนี้ เป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินเป็นพวกดินทราย มีสีน้ำตาลปนเทาหรือสีเทาปนชมพูพบจุดประสีน้ำตาล สีเหลืองหรือเทาในชั้นดินล่าง บางแห่งจะพบชั้นที่มีการสะสมอินทรีย์วัตถุเป็นชั้นบาง ๆ มีสภาพพื้นค่อนข้างราบเรียบหรือราบเรียบ เป็นดินลึก มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็วถึงดีปานกลาง มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำมาก ปฏิกิริยาดินเป็นกรดปานกลางกับกรดเล็กน้อยมีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๕-๖.๕ ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินของหน่วยที่ดินนี้ได้แก่ เนื้อดินเป็นทรายจัด พืช มักแสดงอาการขาดน้ำในช่วงฝนทิ้งช่วงและมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ทำนา จะพบในหมู่ที่ ๕,๖

กลุ่มชุดดินที่ ๓๕ (ชุดโคราช)

กลุ่มชุดดินนี้ เป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินบนเป็นพวกร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายมีสีน้ำตาล สีเหลืองหรือสีแดง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำหรือเกิดจากการสลายตัวของหินเนื้อหยาบ พบบริเวณพื้นที่ตอนที่มีลักษณะเป็นลูกคลื่นจนถึงที่ลาด เป็นดินลึกมีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ ๔.๔-๕.๕ ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดินของหน่วยที่ดินนี้ได้แก่ เนื้อดินบนค่อนข้างเป็นทรายและดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ในบริเวณที่มีความลาดชันสูงจะมีปัญหาเกี่ยวกับการชะล้างพังทลายของหน้าดิน จะพบในหมู่ที่ ๑,๒,๗,๙

กลุ่มชุดดินที่ ๔๑ (ชุดกำบง)

กลุ่มชุดดินนี้ จะมีเนื้อดินช่วง ๕๐ ซม. ตอนบนเป็นดินทรายหรือดินทรายปนดินร่วน สีดินเป็นน้ำตาลอ่อนหรือสีเหลืองปนน้ำตาล บางแห่งอาจพบจุดประในดินชั้นล่าง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงพื้นที่ลูกคลื่น เป็นดินลึกมีการระบายน้ำดีถึงปานกลางมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำมาก ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงกรดแก่ มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕ ปัญหาสำคัญ ของการใช้ประโยชน์ของชุดดินนี้ได้แก่ เนื้อดินค่อนข้างเป็นทรายจัด พืชที่ปลูกมีโอกาสเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำได้ง่าย แต่ถ้ามีฝนตกมากดินชั้นบนจะแฉะ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก จะพบในหมู่ ๑,๒,๓,๑๐

๑.๖ แหล่งน้ำ ประกอบด้วย

แหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลคงดอน ส่วนมากเป็นแหล่งน้ำที่ขุดขึ้น เป็นหนองน้ำประจำหมู่บ้าน เพื่อใช้อุปโภค - บริโภคภายในหมู่บ้าน แต่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้มากเนื่องจากแหล่งน้ำมีลักษณะดินเหนียวกักเก็บน้ำได้น้อย ไม่เพียงพอต่อการอุปโภค - บริโภคภายในหมู่บ้านตลอดทั้งปี มีดังนี้

- หนองยางเหนือ	บ้านหนองยางน้อย	หมู่ ๒	เนื้อที่ประมาณ	๑๐-๒-๙๐	ไร่
- หนองลิม	บ้านนาฝาย	หมู่ ๖	เนื้อที่ประมาณ	๔-๒-๓๐	ไร่
- หนองนาหลุบ	บ้านแดงโพง	หมู่ ๑	เนื้อที่ประมาณ	๓๑-๑-๑๖	ไร่
- หนองโนนแห่	บ้านแดงโพง	หมู่ ๑	เนื้อที่ประมาณ	๘-๒-๘๐	ไร่
- หนองโคน	บ้านเหล่าส้มหลม	หมู่ ๗	เนื้อที่ประมาณ	๑๓-๐-๕๑	ไร่
- หนองบัว	บ้านหนองบัวน้อย	หมู่ ๒	เนื้อที่ประมาณ	๑๐-๓-๘๑	ไร่
- หนองวังโพน	บ้านโคกยาว	หมู่ ๕	เนื้อที่ประมาณ	๑๒๑-๒-๗๒	ไร่
- หนองจิก	บ้านหนองจิก	หมู่ ๔	เนื้อที่ประมาณ	๒-๒-๔๙	ไร่
- หนองโสกปลา	บ้านโคกยาว	หมู่ ๕	เนื้อที่ประมาณ	๓๒-๑-๗๘	ไร่
- หนองคำแก้ว	บ้านคำแก้ว	หมู่ ๘	เนื้อที่ประมาณ	๘-๐-๐	ไร่
- หนองยางใต้	บ้านหนองบัวน้อย	หมู่ ๒	เนื้อที่ประมาณ	๒๐-๐-๐	ไร่
- หนองฮ่อมฮ้าง	บ้านโคกยาว	หมู่ ๕	เนื้อที่ประมาณ	๖-๐-๐	ไร่
- ลำห้วย	จำนวน ๓ แห่ง				

- ลำห้วยแดงโพง หมู่ ๑,๒,๓,๖,๑๐

- ลำห้วยน้อย หมู่ ๑

- ลำห้วยยาง หมู่ ๒,๗

- ฝาย จำนวน ๑๖ แห่ง

- บ้านแดงโพง หมู่ ๑ จำนวน ๓ แห่ง

- บ้านหนองบัวน้อย หมู่ ๒ จำนวน ๑ แห่ง

- บ้านหนองยางน้อย หมู่ ๓ จำนวน ๑ แห่ง

- บ้านนาฝาย หมู่ ๖ จำนวน ๓ แห่ง

- บ้านเหล่าส้มหลม หมู่ ๗ จำนวน ๓ แห่ง

๑.๗ ทรัพยากรป่าไม้/ที่สาธารณประโยชน์

พื้นที่ตำบลคงดอน มีพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้และพื้นที่สาธารณะประโยชน์ เกือบทุกหมู่บ้านส่วนมากเป็นป่าชุมชนประจำหมู่บ้าน แต่บางพื้นที่แนวเขตยังไม่ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาประชาชนลักลอบที่สาธารณประโยชน์ มีดังนี้

๑. โคกโนนแห่ บ้านแดงโพง	หมู่ที่ ๑	เนื้อที่ ประมาณ	๓๓-๒-๔๐	ไร่
๒. ส่วนรวม บ้านแดงโพง	หมู่ที่ ๑	เนื้อที่ ประมาณ	๒๓-๑-๔๗	ไร่
๓. ที่สาธารณประโยชน์ บ้านแดงโพง	หมู่ที่ ๑	เนื้อที่ ประมาณ	๔๑-๐-๙๔	ไร่
๔. ดอนหลุบดา บ้านหนองบัวน้อย	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ประมาณ	๔-๑-๕๔	ไร่
๕. ที่สาธารณประโยชน์ บ้านหนองบัวน้อย	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ประมาณ	๑๔-๑-๙๓	ไร่
๖. ดอนปู่ตา บ้านโคกยาว	หมู่ที่ ๕	เนื้อที่ ประมาณ	๑๑-๑-๕๕	ไร่
๗. โคกวังโพน บ้านโคกยาว	หมู่ที่ ๕	เนื้อที่ ประมาณ	๕๐-๐-๖๑	ไร่
๘. ที่สาธารณประโยชน์ บ้านโคกยาว	หมู่ที่ ๕	เนื้อที่ ประมาณ	๕๒-๑-๑๔	ไร่

๙. ดอนปู่ตา บ้านนาฝาย	หมู่ที่ ๖	เนื้อที่ ประมาณ ๓-๓-๕๔ ไร่
๑๐. ที่สาธารณประโยชน์ บ้านนาฝาย	หมู่ที่ ๖	เนื้อที่ ประมาณ ๖๒-๒-๙๒ ไร่
๑๑. ดอนตาปู่ บ้านโคกยาว	หมู่ที่ ๙	เนื้อที่ ประมาณ ๓-๒-๗๙ ไร่
๑๒. ป่าชุมชนสาธารณะบ้านหนองยางน้อย	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ประมาณ ๑๒๕-๐-๐ ไร่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลดงตวน ตั้งขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๔๑๑ องค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน ได้รับการยกฐานะจาก สภาตำบลดงตวน จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย และได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๒ ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลบังคับในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐

เดิมตำบลดงตวนขึ้นกับการปกครองตำบลนาตูน อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ตำบลดงตวน ได้แยกออกจากตำบลนาตูน จำนวน ๗ หมู่บ้าน และตำบลหนองโพธิ์ อำเภอนาเชือก ได้แยกออกมาจำนวน ๓ หมู่บ้าน ประกอบเป็นตำบลดงตวน อำเภอนาตูน จังหวัดมหาสารคาม รายชื่อหมู่บ้านจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑	บ้านแดงโพง
หมู่ที่ ๒	บ้านหนองบัวน้อย
หมู่ที่ ๓	บ้านหนองยางน้อย
หมู่ที่ ๔	บ้านหนองจิก
หมู่ที่ ๕	บ้านโคกยาว
หมู่ที่ ๖	บ้านนาฝาย
หมู่ที่ ๗	บ้านเหล่าส้มหลม
หมู่ที่ ๘	บ้านคำแก้ว
หมู่ที่ ๙	บ้านโคกยาว
หมู่ที่ ๑๐	บ้านนาเจริญ

๒.๒ การเลือกตั้ง ตำบลดงตวน มีเขตการเลือกตั้งทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน ปัญหาการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างน้อย ประชาชนให้ความร่วมมือในการเลือกตั้งเป็นอย่างดี

๓. ประชากร

ตำบลดงตวน มีจำนวนประชากร ทั้งหมด ๔,๐๘๑ คน แยกเป็น ชาย ๒,๐๒๖ คน แยกเป็น หญิง ๒,๐๕๕ คน รายละเอียดดังนี้

ข้อมูลประชากร ประจำปี ๒๕๖๒

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน	หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	บ้านแดงโพง	๒๕๑	๒๒๕	๔๗๖	๑๑๐	
๒	บ้านหนองบัวน้อย	๒๓๑	๒๑๙	๔๕๐	๙๕	

๓-๔๔ ไร่
๒-๙๒ ไร่
๒-๗๙ ไร่
๐๕-๐-๐ ไร่

สภา
ประกาศใน
พ.ศ. ๒๕๓๙

พ.ศ. ๒๕๑๒
แยกออกมา
น ๑๐

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)			จำนวนครัวเรือน	หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม		
๓	บ้านหนองยางน้อย	๘๘	๘๑	๑๖๙	๔๑	
๔	บ้านหนองจิก	๗๒	๗๒	๑๔๔	๓๕	
๕	บ้านโคกยาว	๓๒๒	๓๔๐	๖๖๒	๑๔๗	
๖	บ้านนาฝาย	๑๗๔	๑๙๑	๓๖๕	๙๗	
๗	บ้านเหล่าส้มลม	๑๒๗	๑๓๗	๒๖๔	๖๗	
๘	บ้านคำแก้ว	๓๕๔	๓๗๐	๗๒๔	๑๖๔	
๙	บ้านโคกยาว	๒๕๘	๒๕๖	๕๑๔	๑๑๗	
๑๐	บ้านนาเจริญ	๑๔๙	๑๖๔	๓๑๓	๘๕	
รวม		๒,๐๒๖	๒,๐๕๕	๔,๐๘๑	๙๕๗	

ที่มา : ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับตำบล ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนเขตการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๔ แห่ง คือ
 ๑. โรงเรียนบ้านแดงโพคำแก้ว ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๑ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๗๘ คน
 ๒. โรงเรียนบ้านหนองบัวน้อย ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๒ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๔๐ คน
 ๓. โรงเรียนบ้านโคกยาว ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๕ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๘๙ คน
 ๔. โรงเรียนบ้านนาฝาย ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๖ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๘๖ คน
 รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในตำบลคงดวนทั้งสิ้น ๒๙๓ คน

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๒ แห่ง คือ
 ๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโคกยาว ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๙ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๒๑ คน
 ๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลคงดวน ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๘ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๓๒ คน
 รวมจำนวนนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในตำบลคงดวนทั้งสิ้น ๕๓ คน

- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ แห่ง (ที่ทำการหมู่บ้าน)

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแดงโพ ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๑
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนาฝาย ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๖
- อาสาสมัครสาธารณสุขมูลประจำหมู่บ้าน ๑๐ หมู่บ้าน

หมายเหตุ

๔.๓ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ป้อมยามตำรวจประจำบ้านนาฝาย	จำนวน	๑	แห่ง
- ป้อมยามตำรวจประจำบ้านโคกยาว	จำนวน	๑	แห่ง
- ศูนย์กู้ชีพองค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน	จำนวน	๑	ศูนย์
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	จำนวน	๓๔	คน

องค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน มีรถดับเพลิงเอนกประสงค์ ขนาด ๖,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๑ คัน สำหรับใช้ในกรณีเกิดเหตุเพลิงไหม้ เพื่อช่วยเหลือประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน

๔.๔ อาชญากรรม

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน ไม่มีปัญหาด้านอาชญากรรม นานๆครั้ง จะมีการลักเล็กขโมยน้อย แต่ก็ไม่ทำให้เกิดความเสียหายมาก ส่วนมากจะมีปัญหายักรุ่นทะเลาะกันบ้างตามช่วงเทศกาลหรืองานต่าง ๆ จะมีการขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. ในการช่วยระงับเหตุการณ์ก่อความวุ่นวาย แต่ก็ไม่เคยรุนแรงถึงเสียชีวิต

๔.๕ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน ค่อนข้างน้อย อาจมีวัยรุ่นคึกคะนองเสพบ้างเป็นบางครั้ง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลได้รณรงค์ในการป้องกัน เป็นประจำทุกปี

๔.๖ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินการดังนี้

- ๔.๖.๑ ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- ๔.๖.๒ รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- ๔.๖.๓ ประสานการทำบัตรผู้พิการ
- ๔.๖.๔ โครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาส
- ๔.๖.๕ โครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้

๕. ระบบบริการขั้นพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

ปัจจุบันตำบลดงตวน มีโครงข่ายถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ประมาณร้อยละ ๗๐ เนื่องจากงบประมาณมีไม่เพียงพอ ทำให้ถนนบางสายไม่สามารถดำเนินการได้ ส่วนถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านหรือถนนลำเลียงผลผลิตทางการเกษตร ยังเป็นถนนดินยกระดืบ หรือถนนลูกรัง สภาพถนนเป็นหลุม โดยเฉพาะช่วงฤดูฝนประชาชนสัญจรไปมาลำบาก ปัจจุบันมีเส้นทางคมนาคม ดังนี้

๕.๑.๑ ทางหลวงแผ่นดิน

- หมายเลข ๒๓๘๑ ตอน นาเชือก - นาโดน

๕.๑.๒ ทางหลวงชนบท

- หมายเลข มค ๓๐๒๖ ถนนสายยางสีสุราช - นาโดน
- หมายเลข มค ๔๐๒๔ ถนนสายบ้านแดงโพรง - บ้านนาฝาย

๕.๑.๓ ทางหลวงท้องถิ่น จำนวน ๒ สาย

- มค. ถ ๔๖-๐๐๑ ถนนสายบ้านแดงโพรง - บ้านหนองยางน้อย สภาพถนนคอนกรีตบางส่วน และถนนลงหินคลุกบางส่วน

- มค. ถ ๔๖-๐๐๒ ถนนสายบ้านหนองบ้านน้อย - บ้านหนองยางน้อย สภาพถนน
คอนกรีต

๔.๑.๔ ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน

- ถนนสายบ้านหนองจิก - บ้านเหล่าส้มลม สภาพถนนลงหินคลุกบ้างช่วง บ้างช่วงถนน
ลงลูกรัง การสัญจรไม่ค่อยสะดวก โดยเฉพาะช่วงฤดูฝน

- ถนนสายบ้านเหล่าส้มลม - บ้านโคกยาว สภาพถนนลงลูกรัง เป็นหลุมบ่อ การสัญจร
ไม่ค่อยสะดวก โดยเฉพาะช่วงฤดูฝน

๔.๑.๕ สะพาน จำนวน ๗ สะพาน

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนในตำบลดงควนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน ส่วนไฟฟ้าส่องสว่างตามหมู่บ้านยังไม่ทั่วถึง
ครอบคลุมพื้นที่ ส่วนการขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรประชาชนมีความต้องการมาก แต่งบประมาณในการ
ดำเนินการมีจำกัด ทางองค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำความเข้าใจกับประชาชนในการออกประชาคมในแต่ละครั้ง
 และได้ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าทุกปี

๕.๓ การประปา

พื้นที่ตำบลดงควนมีระบบประปาหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน โดยแหล่งน้ำดิบส่วนใหญ่มาจากบ่อ
บาดาลและหนองน้ำประจำหมู่บ้าน น้ำประปาไม่สามารถบริโภคได้ ปัญหาส่วนใหญ่ของระบบประปาหมู่บ้าน คือ
มีการใช้มาเป็นระยะเวลานาน ทำให้ท่อเมนถึงประปา มอเตอร์ บั้ม ชำรุดยุบยุบครั้ง ซึ่งองค์การบริหารส่วน
ตำบลก็ได้ดำเนินการแก้ไขซ่อมแซมทุกปี และบ้างช่วงในหน้าแล้งน้ำดิบไม่พอใช้ในการอุปโภค

๕.๔ การโทรศัพท์

- เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

-ไม่มี-

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนในพื้นที่ตำบลดงควนส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพหลัก คือ การทำ
นาปี ตามฤดูกาล ปัญหาในการทำนา คือ ดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินไม่อุดมสมบูรณ์ การลงทุนต่อไร่สูง และ
บ้างปีฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลทำให้การทำนาลำบาก ผลผลิตไม่ได้มาก อาชีพเสริม มีการทำไร่มันสำปะหลัง ปลูก
อ้อย เลี้ยงสัตว์ ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม รับจ้างทั่วไป ค้าขาย

๖.๒ การประมง

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

ประชาชนส่วนใหญ่เลี้ยงสัตว์แบบครัวเรือนเป็นอาชีพเสริมนอกฤดูการทำนา เช่น การเลี้ยงโค
ประมาณเฉลี่ยครัวเรือนละ ๓ - ๕ ตัว กระบือ มีบ้างค่อนข้างน้อย สุกรมีบ้างค่อนข้างน้อย

เลี้ยงเป็นอาหารไว้บริโภคในครัวเรือน เช่น ไก่ เป็ด ประมาณเฉลี่ย ๑๕-๒๐ ตัว การเลี้ยงปลา
ส่วนมากจะปล่อยในสระน้ำเพื่อการเกษตรตามไร่นา

๖.๔ การบริการ

- สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน ๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีแหล่งท่องเที่ยว

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มี

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

๖.๗.๑ การพาณิชย์

- โรงสีข้าว	จำนวน	๑๑	แห่ง
- โรงทอผ้าขนาดเล็ก	จำนวน	๑	แห่ง
- ร้านค้า	จำนวน	๓๒	แห่ง
- ร้านซ่อมจักรยายนต์	จำนวน	๒	แห่ง
- โรงกลึง	จำนวน	๑	แห่ง
- โกดังเก็บของ	จำนวน	๑	แห่ง
- ร้านเชื่อมเหล็ก	จำนวน	๑	แห่ง
- ร้านน้ำมันหยอดเหรียญ	จำนวน	๑	แห่ง
- โรงทำน้ำดื่ม	จำนวน	๑	แห่ง

๖.๗.๒ กลุ่มอาชีพ

- กลุ่มอาชีพ	จำนวน	๙	กลุ่ม
--------------	-------	---	-------

๖.๘ แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคงควนร้อยละ ๗๐ มีอาชีพรับจ้างรายวันจากการเก็บผลผลิตทางการเกษตร เช่น เกียวข้าว ตัดอ้อย เป็นต้น โดยได้รับค่าจ้างประมาณวันละ ๒๐๐ - ๒๕๐ บาท และประชากรส่วนที่เหลือ ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๙.๙๗ ผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐.๐๓

- วัด/สำนักสงฆ์ จำนวน ๗ แห่ง ดังนี้

๑. วัดบ้านแดงโพง	ตั้งอยู่	ณ	หมู่ที่ ๑
๒. วัดบ้านหนองบัวน้อย	ตั้งอยู่	ณ	หมู่ที่ ๒
๓. วัดบ้านโคกยาว	ตั้งอยู่	ณ	หมู่ที่ ๕
๔. วัดบ้านนาฝาย	ตั้งอยู่	ณ	หมู่ที่ ๖
๕. วัดบ้านเหล่าส้มลม	ตั้งอยู่	ณ	หมู่ที่ ๗
๖. สำนักสงฆ์บ้านหนองยางน้อย	ตั้งอยู่	ณ	หมู่ที่ ๓
๗. สำนักสงฆ์บ้านหนองจิก	ตั้งอยู่	ณ	หมู่ที่ ๔

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประชาชนภายในตำบลจะปฏิบัติตามจารีตประเพณี ฮีตสิบสองของชนอีสาน หรือการทำบุญในสิบสองเดือน

๗.๒.๑ บุญเข้ากรรม เดือนอ้ายหรือเดือนธันวาคม ภิกษุต้องอาบัติสังฆาทิเสส ต้องอยู่กรรมถึงจะพ้นจากอาบัติ ญาติโยมพ่อก แม่อก ผู้ยากได้บุญกุศลก็จะให้ไปทาน รักษาศีลพึงธรรมเกี่ยวกับการเข้ากรรมของภิกษุ เรียกว่า บุญเข้ากรรม นิยมทำในคืนวันขึ้น ๑๕ ค่ำ

๗.๒.๒ บุญคุ้มข้าวใหญ่ ประมาณเดือนมกราคม สำหรับตีหรือนวดข้าว เรียกว่า ลาน การเอาข้าวที่ตีแล้วมากองให้สูงขึ้น เรียกว่าคูนลาน หรือที่เรียกกันว่าคูนข้าว ชาวนาที่ทำนาได้ผลดี ยากได้กุศลให้ทานรักษาศีลเป็นต้น

๗.๒.๓ บุญข้าวจี ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ตามประเพณีหลังจากเก็บเกี่ยวข้าวใส่ยุ้งแล้ว มีการทำบุญเช่นสรวงบูชาเจ้าที่นา ซึ่งชาวอีสานเรียกว่าตาแขก และทำบุญแผ่ส่วนกุศลให้ผีปู่ย่าตายาย อันเป็นการแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ โดยการทำข้าวจี ถวายพระพร้อมอาหารคาวหวานอื่นๆ

๗.๒.๔ บุญพระเวส ประมาณเดือน มีนาคม บุญพระเวสพึงเทศน์มหาชาติ ในงานบุญนี้มักจะมีผู้นำของมาถวายพระ ซึ่งเรียกว่า "กัณฑ์หลอน"

๗.๒.๕ บุญสงฆ์ ประมาณเดือนเมษายน บุญสงฆ์ หรือบุญเดือนห้า ซึ่งมีขึ้นในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนห้า และถือเป็นเดือนสำคัญ เพราะเป็นเดือนเริ่มต้นปีใหม่ไทย การสงฆ์จะมีทั้งการรดน้ำ พระพุทธรูป พระสงฆ์ และผู้หลักผู้ใหญ่ ด้วยน้ำอบน้ำหอมเพื่อขอขมาและขอพร ตลอดจนมีการทำบุญถวายทาน

๗.๒.๖ บุญบั้งไฟและบุญวันวิสาขบูชา ประมาณเดือน พฤษภาคม การทำบุญบั้งไฟเป็นการขอฝน พร้อมกับงานบวชนาค ซึ่งการทำบุญเดือนหกถือเป็นงานสำคัญก่อนการทำนา หมู่บ้านใกล้เคียงจะนำเอาบั้งไฟมาจุดประชันขันแข่งกัน หมู่บ้านที่รับเป็นเจ้าภาพจะจัดอาหาร เหล้ายามาเลี้ยง เมื่อถึงเวลาที่จะตั้งขบวนแห่บั้งไฟและรำเชิงออกไป ณ ลานที่จุดบั้งไฟ ด้วยความสนุกสนาน คำแข่งและการแสดงประกอบจะออกไปในเรื่องเพศ แต่จะไม่คิดเป็นเรื่องหยาบคายแต่อย่างใด ส่วนการทำบุญวิสาขบูชา นั้น จะมีการทำบุญเลี้ยงพระ ฟังเทศน์ ช่วงเย็นมีการเวียนเทียนเช่นเดียวกับภาคอื่นๆ

๗.๒.๗ บุญซำฮะ (ล้าง) หรือบุญบูชาบรรพบุรุษ ประมาณเดือน มิถุนายน มีการเช่นสรวงหลักเมือง หลักบ้าน ปู่ตา ผีตาแขก ผีเมือง เป็นการทำบุญเพื่อระลึกถึงผู้มีพระคุณ

๗.๒.๘ บุญเข้าพรรษา ประมาณ เดือนกรกฎาคม ซึ่งเป็นประเพณีทางพุทธศาสนาโดยตรง ลักษณะการจัดงานจึงคล้ายกับทางภาคอื่นๆ ของประเทศไทย เช่น มีการทำบุญตักบาตร ถวายภัตตาหารแด่พระภิกษุสงฆ์สามเณร มีการฟังธรรมเทศนาตอนบ่าย ชาวบ้านหล่อเทียนใหญ่ถวายเป็นพุทธบูชาและเก็บไว้ตลอดพรรษา

๗.๒.๙ บุญข้าวประดับดิน ประมาณเดือน สิงหาคม เป็นการทำบุญเพื่ออุทิศแก่ญาติผู้ล่วงลับ เพื่อบูชาผีบรรพบุรุษและผีไร้ญาติ โดยชาวบ้านจะทำการจัดอาหาร ประกอบด้วยข้าว ของหวาน หมากพลู บุหรี่ ห่อด้วยใบตองกล้วย ร้อยเป็นพวง เตรียมไว้ถวายพระช่วงเย็นเพล บางพื้นที่อาจจะนำห่อข้าวน้อย เหล้า บุหรี่ แล้วนำไปวางหรือแขวนไว้ตามต้นไม้ และกล่าว เจริญวิญญานของบรรพบุรุษและญาติมิตรที่ล่วงลับไปมารับส่วนกุศลในครั้งนี ต่อมาใช้วิธีการกรวดน้ำหลังการถวายภัตตาหารพระสงฆ์แทน การทำบุญข้าวประดับดิน นิยมทำกันในวันแรม ๑๔ ค่ำ เดือนเก้า หรือที่เรียกว่า บุญเดือนเก้า

๗.๒.๑๐ บุญข้าวสากหรือข้าวสลาก (สลากภัต) ประมาณเดือนกันยายน ตรงกับวันเพ็ญ เดือนสิบ ผู้ถวายจะเขียนชื่อของตนลงในภาชนะที่ใส่ของทาน และเขียนชื่อลงในบาตร ภิกษุสามเณรรูปใดจับได้ สลากของใคร ผู้นั้นจะเข้าไปถวายของ เมื่อพระฉันเสร็จแล้วจะมีการฟังเทศน์ เพื่อเป็นการอุทิศให้แก่ผู้ตาย

๗.๒.๑๑ บุญออกพรรษา ประมาณเดือน ตุลาคม ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนสิบเอ็ด พระสงฆ์จะแสดงอาบัติ ทำการปวารณา คือ การเปิดโอกาสให้ว่ากล่าวตักเตือนกันได้ ต่อมาเจ้าอาวาสหรือพระผู้ใหญ่จะให้โอวาทเดือนพระสงฆ์ ให้ปฏิบัติตนอย่างผู้ทรงศีล พอตกกลางคืนจะมีการจุดประทีป โคมไฟ นำไปแขวนไว้ตามต้นไม้ในวัดหรือตามริมรั้ววัด จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า บุญจุดประทีป

๗.๒.๑๒ บุญกฐิน ประมาณเดือนพฤศจิกายน บุญกฐินคือ บุญที่เรียกว่า กาลทาน
นี้มีกำหนดให้ทำได้เฉพาะในช่วงวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ของทุกปี จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า
บุญเดือน ๑๒ ชาวอีสานเชื่อว่าผู้ใดได้ทำบุญกฐินจะไม่ตกนรกและจะได้รับผลบุญที่ทำในชาติ นี้ไว้
เก็บกินในชาติหน้า งานบุญกฐินจึงจัดเป็นงานสำคัญ ในส่วนพิธีกรรมนั้นคล้ายคลึงกับภาคกลางแต่ที่ชาวอีสานและ
เครื่องบริวารกฐิน ซึ่งส่วนมากจะเป็นเครื่องใช้ในครัวเรือนมาตั้งวางไว้ในที่เปิดเผยเพื่อให้ ญาติพี่น้องหรือชาวบ้าน
ใกล้เคียงนำสิ่งของ เช่น เสื้อ หมอน อาสนสงฆ์ ฯลฯ มาร่วมสวด ทอนเย็นของวันรวมก็จะนิมนต์พระสงฆ์มาเจริญ
พระพุทธมนต์ตอนกลางคืนอาจจัดให้มี มหรสพต่าง ๆ และที่ขาดไม่ได้ในงานบุญกฐินก็คือ ต้องจุด บั้งไฟพลุ อย่าง
น้อยจำนวน ๔ บั้ง เอาไว้จุดเมื่อตอนหัวค่ำหนึ่งลูก ตอนดึกหนึ่งลูก ตอนใกล้สว่างหนึ่งลูก และตอนถวายกฐินอีก
หนึ่งลูก นอกจากจุดบั้งไฟพลุแล้วก็จะจุดบั้งไฟทะเลเป็นระยะ ๆ ในขณะที่แห่กฐิน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตตำบลดงควนได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำ
เครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับ
ปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๙ % พูดภาษาอีสาน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตตำบลดงควนได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่าย
บ้าง ได้แก่ เสื่อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าไหม เครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ ที่ใช้ในการบริโภคได้มาจากน้ำฝนและการซื้อน้ำถังตีมและน้ำอุปโภคเป็นน้ำที่ได้จากระบบ
ประปาหมู่บ้าน

๘.๒ ป่าไม้ ในเขตตำบลดงควน มีจำนวน ๑๒ แห่งแต่ละแห่งมีความอุดมสมบูรณ์

๘.๓ ภูเขา ในเขตตำบลดงควนไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ของตำบลดงควนส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูกข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ที่อยู่อาศัย
ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากดินในพื้นที่เป็นดิ:
ร่วนปนทรายทำให้ไม่สามารถอุ้มน้ำไว้ได้นาน ทำให้การทำเกษตรกรรมไม่ค่อยได้ผลผลิตประกอบกับฝนก็ไม่ตกต่อ
ตามฤดูกาลและไม่มีที่กักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดทั้งปี จึงทำให้ผลผลิตที่ออกมาไม่ค่อยได้คุณภาพและราคา

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑.๑.๑. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๑.๑.๒. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ

ความมั่นคงของชาติ

- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ

รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช่ภาครัฐ

- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๔.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒน

ประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ

การจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น

ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก ความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดย

เสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทาลายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนามูลนิธิจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประส
อุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อ
ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ควา
“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาค้นคว้าไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี
นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโต
อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วย
ขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภา
ตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใ
ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและสอดคล้องกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการ
เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอ
ต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุ
ภูมิภาค กลุ่มแม่น้ำโขง”

๒. วัตถุประสงค์

-เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการ
พัฒนาเศรษฐกิจของภาค

- เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพ
ครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

ขึ้น

ความมั่นคง

มีขอบ และ

บทบาท

พม่า ประส

มีความพร้อม

มือ ไปสู่ความ

รู้ เทคโนโลยี

เจริญเติบโตได้

ยอมมาช่วย

เชื่อมโยงภาค

รวมทั้งการ

ที่กำลังมีการ

ที่สูงเพียงพอ

ของอนุ

ชีพ และการ

ตนเอง พึ่งพา

- เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

- เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และ

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมี

บทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓. เป้าหมาย

- อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

- สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออก เฉียง

เหนือลดลง

๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้ต่ำเพื่อลดความ

เหลื่อมล้ำทางสังคม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับ การแก้ปัญหา

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ

หลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านใน

การสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

๑.๔ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ๒๕๖๑-๒๕๖๔

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง “เพิ่มผลิตภาพพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) อุตสาหกรรม การค้า การบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุนสู่สากล”

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน

๒. เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแปรรูปพืชเศรษฐกิจ

๓. พัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๔. เตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัดรวม

๑. ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น

๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรอง GAP

๓. ร้อยละมูลค่าการลงทุนที่เพิ่มขึ้น

๔. ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้า พืชเศรษฐกิจ ให้มี

ความเข้มแข็ง กลยุทธ์ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก

พัฒนาการค้า การลงทุนและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับ ความเจริญด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการวิจัยนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร จัดหาช่องทางการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด กลยุทธ์ พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ส่งเสริมกิจกรรมและช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กลยุทธ์ พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพิ่มสมรรถนะบุคลากรกลุ่มจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๑.๕ แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม(DEVELOPMENT STRATEGY DEVELOPMENT OF PLAN SARAKHAM PROVINCE) ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๖๑)

วิสัยทัศน์ของจังหวัด (VISION)

“เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารคุณภาพ ศูนย์กลางบริการทางการศึกษาและวัฒนธรรมประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

เป้าประสงค์

๑. ภาคการเกษตรมีความเข้มแข็งและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับจังหวัด

๒. การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน

๓. เป็นศูนย์กลางบริการทางการศึกษาและวัฒนธรรม

๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดมี ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรให้เอื้อต่อการการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และวัฒนธรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับการเป็นศูนย์กลางบริการทางการศึกษาและวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สู้สังคมเอื้ออาทรและสมานฉันท์

๑.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ “ท้องถิ่นมหาสารคามการศึกษาก้าวหน้า ประชาชนเป็นสุข อยู่รอดปลอดภัย สังคมเข้มแข็ง รู้เท่ากัน พัฒนาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน”

Vision : Local of Mahasarakham educational progress , People happy , Survive.
Strong social awareness, Creativity and Sustainable development.

พันธกิจ (Missions)

๑. พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งในระบบและการศึกษาทางเลือก

๒. พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะ

๓. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง แหล่งน้ำสาธารณะ และสาธารณูปโภค
๔. ยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๕. อนุรักษ์ พื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อม
๖. สร้างเครือข่ายและความเข้มแข็งของท้องถิ่น
๗. พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการท้องถิ่น
๘. สนับสนุนให้ความช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรและหน่วยงานอื่น

วัตถุประสงค์(Objective)

๑. เพื่อบริหารจัดการศึกษาท้องถิ่นและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๒. เพื่อสร้างรายได้ ลดรายจ่ายของประชาชนและสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน
๓. เพื่อสร้างความพร้อมโครงสร้างการผลิตและการบริการ
๔. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานในจังหวัด

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา(GOALS)

๑. การศึกษามีคุณภาพ ประชาชนเป็นคนดีมีความรู้คู่คุณธรรม
๒. การให้บริการสาธารณะได้มาตรฐาน ทัวถึงและเป็นธรรม
๓. การคมนาคมขนส่งมีความเชื่อมโยงและมีแหล่งน้ำเพียงพอ
๔. ประชาชนมีรายได้ สังคมและชุมชนมีความเข้มแข็ง
๕. เกิดความร่วมมือที่ดีในการทำงานระหว่างภาคส่วน
๖. ท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ดี

ตัวชี้วัด (KEY PERFORMANCE INDICATORS : KPIS)

๑. ร้อยละของผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดท้องถิ่น
๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง แหล่งน้ำสาธารณะที่

ได้รับการปรับปรุง

๓. รายได้เฉลี่ยของประชาชนในท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น
๔. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่มีการบูรณาการหรือการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ
๕. ร้อยละของผลการประเมินการตรวจรับรองมาตรฐานในการบริการสาธารณะของท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑. การจัดการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญในการบริหารจัดการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในท้องถิ่น ด้วยการเร่งสร้างแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ตลอดจนมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการศึกษาในท้องถิ่น ด้วยการเพิ่มศักยภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ ความรู้ ทักษะสำหรับการเรียน การสอน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึก และสร้างค่านิยมทางวัฒนธรรม คุณธรรม และจริยธรรมที่ดีงาม ให้แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา ประชาชนในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง
๒. เพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมโลก

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพบริหารจัดการการศึกษา และการบริการทางการศึกษา
๒. พัฒนาผู้เรียน ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา
๓. สนับสนุนงานวิชาการและกิจกรรมทางการศึกษา

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละของการศึกษาต่อ ม.ปลาย ,อุดมศึกษาและสายอาชีพ
๒. ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด
๓. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน(สมศ.)
๔. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเข้าถึงการบริการทางการศึกษา
๗. จำนวนเด็ก/เยาวชน/นักเรียน/ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมศิลปกรรม คุณธรรม จริยธรรม

ดิงาม

๘. จำนวนแผนงาน/โครงการในการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม

๙. จำนวนแผนงาน/ โครงการพัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติหรือไปสู่ความเป็น

นักกีฬาอาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒. การสร้างความเข้มแข็งของสังคมและชุมชนในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น มุ่งเน้นการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ด้วยการสนับสนุนแนวทางการดำรงชีวิตภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสนับสนุนแนวทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชนผู้นำองค์กรกลุ่ม และเครือข่ายต่างๆ พร้อมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ด้วยการสนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาในทุกระดับ การรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การป้องกันและลดอุบัติเหตุบนทางถนน รวมถึงให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตนเองได้
๒. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

กลยุทธ์แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ
๒. เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน
๓. สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรม กีฬา และนันทนาการ

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. จำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ได้รับการส่งเสริมการดำรงชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. จำนวนแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมแนวทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๓. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน/การจัดทำแผนชุมชนด้วยการมีส่วนร่วม

๔. ร้อยละของผู้นำชุมชน/ผู้นำองค์กร/กลุ่มและเครือข่ายต่างๆ ที่ได้รับการส่งเสริม/

สนับสนุนการเสริมสร้างศักยภาพ/ประสิทธิภาพ

๕. จำนวนหมู่บ้านที่เป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

๖. ร้อยละของครอบครัว/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น

๗. ร้อยละผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน/ภัยพิบัติทางธรรมชาติ/ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่

ได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือ/ได้รับสวัสดิการสังคม

๘. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓. การพัฒนาโครงสร้างการผลิตและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจใน

ท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญต่อกระบวนการ : UPSTREAM MIDSTREAM DOWNSTREAM (OF THE PROCESS)

เช่น ภาคการเกษตร ตั้งแต่ระดับต้นน้ำ ด้วยการสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานการผลิต ปัจจัยที่เอื้อประโยชน์ต่อ

กระบวนการผลิตในระดับกลางน้ำ จนถึงระบบการตลาดในระดับปลายน้ำ มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุง

โครงสร้างพื้นฐาน โครงข่ายคมนาคม แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ควบคู่ไปกับ

การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณีที่ดั้งเดิม และภูมิปัญญาของ

ท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้มีความพร้อมต่อการ

พัฒนาจังหวัด

๒. เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN ECONOMIC COMMUNITY

: AEC)

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาส่งเสริมการเกษตร การพาณิชย์ และการลงทุน

๒. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว

และจัดการสิ่งแวดล้อม

๓. สนับสนุนส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญา

ท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว

๒. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงเพิ่มขึ้น

๓. ร้อยละของถนนที่ได้รับการก่อสร้าง/บูรณะ/ปรับปรุงเพิ่มขึ้น

๔. จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเมืองโดยการ

วางผังเมืองที่ได้มาตรฐาน

๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณี รวมถึงภูมิ

ปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพองค์กร โดยให้ความสำคัญ

เกี่ยวกับการปฏิรูปองค์กร การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และพัฒนามาตรฐานการทำงาน ด้วยการปรับบทบาท

โครงสร้างและกลไกการจัดการ ลดขั้นตอนการควบคุมและสั่งการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการสร้างเครือข่ายการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจนเพิ่มคุณภาพในการจัดบริการและให้บริการสาธารณะ พร้อมปลูกฝังจิตสำนึกของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม พร้อมรับการตรวจสอบจากภาคประชาชนและยึดถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมถึงพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้บริการงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ มีความทันสมัย
๒. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นและต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติโดยส่วนร่วม

กลยุทธ์แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. เสริมสร้างศักยภาพและประสิทธิภาพการทำงานของท้องถิ่น
๒. สนับสนุนช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรและหน่วยงานอื่น
๓. สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการพัฒนาตามที่กฎหมายกำหนด

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการสาธารณะที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการอบรม/สัมมนา/เพิ่มระดับของขีดความสามารถ/สมรรถนะ ตามแผนพัฒนาบุคลากร/ที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของข้อมูลที่มีการครอบคลุม/ถูกต้อง/ทันสมัย/สนับสนุนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลดงดอน

“ ดงดอนน่าอยู่ เชิดชูวัฒนธรรม น้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาสู่อาเซียน ”

๒.๒ พันธกิจองค์การบริหารส่วนตำบลดงดอน

๑. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการคมนาคม การสาธารณสุขและสาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน รองรับการพัฒนาของชุมชน
๒. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๓. เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพชีวิต ครอบครัว ชุมชนให้เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ สร้างงาน สร้างอาชีพ ให้ทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ชาชนใน
ร่างเครือ
ให้บริการ
ณธรรม
่งครัด

อันดิงาม
่าง ๆ

มทันสมัย
ลประโยชน์

ท้องถิ่น

ลาในการ

าร
ารณ/

าแผน

ปฏิบัติ

ังยืน

”

ให้ได้

เองได้

๔. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บำรุงรักษาศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี
 ๕. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการสาธารณสุขให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงปลอดภัย จากโรคภัย
 ๖. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๗. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ การให้บริการ การมีส่วนร่วมของประชาชน
- ทางการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดงตวน ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ คือ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคนและสังคม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

เป้าประสงค์

๑. การคมนาคมสะดวกได้มาตรฐานครอบคลุมพื้นที่ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการมีเพียงพอ
๒. มีแหล่งน้ำเพียงพอกับการเกษตรกรรม การปศุสัตว์ และกักเก็บไว้ใช้ได้ตลอดทั้งปี
๓. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ
๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น ชุมชนน่าอยู่ มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและ
๕. พัฒนาคุณภาพสุขอนามัย มีความปลอดภัยจากโรคภัยต่าง ๆ
๖. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึง
๗. สืบสานศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่สืบไป
๘. จัดการ คุ่มครอง ดูแล อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาในอนาคตที่

ังยืน

๙. ให้การบริการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง มีการบริการที่สะดวกรวดเร็ว ประชาชนมีส่วนร่วมใน

การพัฒนาทางการเมือง บริหารตาม

คำเป้าหมาย

๑. การคมนาคมทางบกมีความสะดวกรวดเร็ว สาธารณูปโภค สาธารณูปการครบครัน
๒. แหล่งน้ำสาธารณะเพียงพอกับการเกษตรกรรม การปศุสัตว์ และกักเก็บไว้ใช้ได้ตลอดทั้งปี
๓. คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ชุมชนน่าอยู่ มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและ
๔. ประชาชนมีสุขอนามัย มีความปลอดภัยจากโรคภัยต่างๆ

ังยืน

๕. ประชาชนมีคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึง รวมทั้งสืบสานศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่สืบไป

๖. อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาในอนาคตที่ยั่งยืน มีการบริการที่สะดวกรวดเร็ว ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมือง บริหารตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน แนวทางการพัฒนา คือ

๑. การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า รางระบายน้ำ
๒. จัดให้มีการบำรุงรักษาสาธารณูปโภค-สาธารณูปการอย่างเพียงพอ
๓. การใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายผังเมือง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ แนวทางการพัฒนา คือ

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค-บริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ แนวทางการพัฒนา คือ

๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน
๒. พัฒนาฝีมือแรงงานให้ได้มาตรฐานเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
๓. การส่งเสริมการเกษตร

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคนและสังคม

๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี มีร่างกายแข็งแรงปลอดจากโรคภัยไข้เจ็บ
๒. พัฒนาส่งเสริมให้ประชาชนมีสวัสดิการ การนันทนาการตลอดจนมีความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สิน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑. เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน
๒. จัดการศึกษาทุกระดับ
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี กิจกรรมทางศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. บำบัดและกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล
๓. ก่อสร้างปรับปรุงที่สาธารณะให้เป็นสวนสุขภาพที่พักผ่อน ออกกำลังกายแก่ประชาชน

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในรูปประชาคม
๒. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงาน อบต.
๓. พัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นให้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม
๔. จัดหาและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่เหมาะสมต่อการบริหารของ อบต.

การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาใน

อนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลคงทวนด้วยเทคนิคSWOT Analysis(จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

การวิเคราะห์ศักยภาพและโอกาสการพัฒนา โดยการนำเทคนิค SWOT Analysis มาใช้ในการพิจารณาข้อมูล เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาปัจจัยสภาวะแวดล้อมภายในองค์การบริหารส่วนตำบล ว่ามี จุดแข็ง(Strength) จุดอ่อน(Weakness) ปัจจัยสภาวะแวดล้อมภายนอก โอกาส(Opportunity) อุปสรรค(Threaten) เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพกำหนดทิศทาง เป้าหมายในอนาคต. ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

จุดแข็ง(Strength)	จุดอ่อน(Weakness)
๑.ระบบการบริหาร - มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ - มีการแบ่งแยกงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจน - บริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม	๑.ระบบการบริหาร - กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสับสน / ขาดความชัดเจน - พื้นที่รับผิดชอบมาก ไม่สามารถพัฒนาได้อย่างทั่วถึง - ปริมาณงานมีมาก บุคลากรมีน้อย ทำให้งานเกิดความล่าช้าของประสิทธิภาพ
๒.ระบบข้อมูล/เทคโนโลยีสารสนเทศ - มีการเก็บข้อมูลในการดำเนินงาน - มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน	๒.ระบบข้อมูล/เทคโนโลยีสารสนเทศ - มีการนำข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศไปปรับใช้ในการทำงานน้อย - การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ บางครั้งเกิดความล่าช้าและเกิดข้อผิดพลาด
๓.อัตรากำลัง(พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง) - มีแผนอัตรากำลังที่เหมาะสมกับโครงสร้างอำนาจหน้าที่ - บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน - มีการจัดส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง	๓.อัตรากำลัง(พนักงานส่วนตำบล/ลูกจ้าง) - บุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน - บุคลากรได้รับมอบหมายงานหลายหน้าที่ทำ
๔.การเงิน/งบประมาณ - การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย	๔.การเงิน/งบประมาณ - งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอต่อการพัฒนา - ภาษีรายได้ที่จัดเก็บเองมีจำนวนจำกัด และบางครั้งก็ไม่สามารถจัดเก็บได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย
๕.ศักยภาพของชุมชน - มีพื้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งปลูกพืชที่สำคัญ - มีกลุ่มออมทรัพย์และกองทุนหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้าน - มีกลุ่มอาชีพ ๙ กลุ่ม - มีการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมไว้เป็นอย่างดี - ทรัพยากรธรรมชาติยังมีความอุดมสมบูรณ์ - ไม่มีปัญหาด้านสังคมที่รุนแรง - มีเส้นทางคมนาคมสะดวกในการสัญจร และการขน - ผลผลิตทางการเกษตร	๕.ศักยภาพของชุมชน - ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ(ภัยแล้ง) - ประชาชนยังมีการศึกษาต่ำ - ผลผลิตทางการเกษตรราคาต่ำ - ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนา - กลุ่มอาชีพยังขาดเงินทุนและการเรียนรู้ต่าง ๆ - ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว - เกษตรกรยังนิยมใช้สารเคมี - การบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าชุมชน, ที่สาธารณะประโยชน์ - ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพ

โอกาส(Opportunity)	อุปสรรค(Threaten)
ประชาชน ผู้นำมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง - ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อยและมันสำปะหลัง เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ - มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ - นโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลที่สนับสนุนส่งเสริม - การแก้ปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล - มีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยรวดเร็วเข้าถึง - การปฏิรูปการศึกษาของรัฐ - มีการบูรณาการร่วมกันขององค์กรหรือส่วนราชการต่างๆ ในการพัฒนา - กองทุนหมู่บ้านต่างๆ เป็นแหล่งเงินทุน - มีการสนับสนุนส่งเสริมกลุ่มอาชีพ - การพัฒนาโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง - การปฏิรูป ระบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน - รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง - ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น	ทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้ - ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง - ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรไม่เพียงพอ - ขาดบุคลากรที่มีความรู้ในการพัฒนาองค์กร - ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยส่งเสริมอาชีพด้านต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้เสริม - ขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน - ขาดการบูรณาการร่วมกันของส่วนราชการในการกำหนดทิศทาง เป้าหมายการพัฒนา - กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน - การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ - ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับการโอน ทำให้บุคลากรไม่เพียงพอ - ตลาดสินค้าการเกษตรมีความต้องการไม่แน่นอน ราคาตกต่ำ - สภาพดินฟ้าอากาศไม่เอื้ออำนวยส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร - ภาวะวิกฤตการณ์น้ำมันแพง ค่าครองชีพสูง - สถานการณ์ทางการเมืองมีความไม่แน่นอน